

Jens Rohde (V):

Lad os antage, at de 26 mia. kr. holder. Så er det altså noget, der skal findes gennem forskellige veje, også gennem øgede indtægter, ad vækst, og pengene skal findes frem til år 2035. Statsministeren får det jo til at lyde, som om det er noget, der skal findes på næste års finanslov, men det er jo ganske enkelt ikke rigtigt. Og derfor er der lidt mangel på proportioner i det skræmmebillede, som statsministeren fremstiller.

Derudover har fremskrivningerne jo været i forhold til, at der en større del ældre end arbejdende mennesker i samfundet på det tidspunkt, og vi ved jo, at mange af de mennesker, som går over til en pensionisttilværelse i år 2035, er særdeles velhavende mennesker, der kan forsørge sig selv. Så det bliver en meget teknisk diskussion om, hvorvidt vi når op på 26 mia. kr. eller ej.

Men det ændrer ikke ved det billede, statsministeren har skabt i sin nytårstale: at udliciteringer og udbud i sig selv skaber nedslidning, dårligt arbejdsmiljø og dårligere service. Vil ministeren tage det tilbage her i dag?

Og så fik jeg ikke svar på, hvordan regeringen vil stille sig over for det forslag fra Venstre, hvis vi kommer med det, om, at der skal være en udbudspolitik i kommunerne. Er svaret et ja eller et nej?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det, vi hørte lige her, var ret fantastisk. Nu forstår jeg, at de 26 mia. kr. skal skaffes via øgede indtægter. Det har jeg ikke hørt før. Det synes jeg er helt fantastisk. Det vil jeg virkelig notere med stor interesse. Vil det sige, at vi ikke længe taler om 26 mia. kr. gennem besparelser via udlicitering, men nu taler om 26 mia. kr. via nye skatteindtægter? Det må jo være nye indtægter. Jeg kan ikke forstå det anderledes. Hr. Jens Rohde sagde efter min erindring, at de 26 mia. kr. jo også kan skaffes gennem øgede indtægter. Sådan hørte jeg det, og ordene er faldet sådan.

Så er der noget andet, for det bliver jo ikke bedre af at ville skaffe dem over 35 år. Det kan stadig væk ikke lade sig gøre at nå op på det niveau.

Og så forstår jeg, at det er noget med, at om 35 år så er der flere ældre, der har flere penge. Jamen hvordan skal det forstås? Vil det sige, at man tænker på at spare på overførselsindtægterne, på folkepension? Er det det, man taler om?

Jeg må sige, at det efterhånden bliver mere og mere uklart, hvad det er for en økonomisk politik, der her tegner sig. Jeg tror, vi gør klogt i at

holde os til regeringens økonomiske politik og de lange linjer, som vi nu er i færd med at udarbejde og vil lægge frem om relativt kort tid.

Må jeg sige i øvrigt om spørgsmålet, om regeringen vil være med til en form for tvangsudlicitering: Jeg har her partiet Venstre og De Konservatives eget forslag fra november sidste år, og jeg må sige: Det vil regeringen ikke. Det er et blankt nej. Vi kan selvfølgelig ikke pålægge kommunerne, at de til enhver tid skal have en privat udbyder på ethvert område.

Jeg læser også her i bemærkningerne i Venstres og Konservatives forslag – det hedder B 49, og det er et beslutningsforslag om øget konkurrence i den offentlige sektor igennem udbud via privat udfordringsret – at det samlede offentlige forbrug er på knap 300 mia. kr., og så refererer man til et besparelsesbeløb på 30-40 mia. kr. Det lader sig ikke gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1099

2) Til statsministeren af:

Jens Rohde (V):

»Mener statsministeren stadig, at det er og bør være således, som det fremgår af regeringens erhvervsstrategiske rapport dk.21, hvor der på side 95 står, at »det bør være en del af en god konkurrencekultur, at konkurrencen mellem offentlige og private foretagender er fair og foregår på lige vilkår. Det indebærer, at offentlig produktion skal udsættes for konkurrence, det kan f.eks. ske gennem udbud?«

Jens Rohde (V):

Det er jo sådan set en forlængelse af diskussionen.

Jeg må sige, at det er ganske interessant at høre den fordrejning, som statsministeren laver af alle vores ord. Når jeg bruger ordene »øgede indtægter«, så ligger der faktisk begreber som øget vækst i dem, som også er brugbart. Det er jo en kendsgerning, at staten i dag får ret mange flere penge ind i statskassen, end den gjorde i 1993, nemlig 135 mia. kr. Hvis man kan fortsætte bare en lille del af væksten på det private marked, er der stadig væk gode muligheder for at føre en ansvarlig, god økonomisk politik i Danmark. Det ved statsministeren også alt om.

Statsministerens problem er, at hans alternativ til et skattestop er en tilståelsessag, nemlig